

Felvidéki Híradó.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

A Magyarországi Kárpát Egyesület Herczeg Szász Coburg-Gothai Fülöp Ö királyi fensége védnöksége alatt álló Szittnya Osztályának közlönye.

Előfizetési ára:

Egész évre . . . 3 frt -- kr.
Fél évre . . . 1 - 50 -
Negyed évre . . . 80 -

Felolvasó szerkesztők:

VÖRÖS FERENCZ és NAGY ISTVÁN.

A lap az allami részről illető közleményeket kérjük Tur-Szt.-Mártonba küldeni!

Megjelenik minden vasárnap.

Hivatalos hirdetések díja:

100 szög 2 frt., ezután minden megkezdett száz szónál 50 krral több.

Kérjük tisztelt előfizetőinket, hogy július 1-én lejárt előfizetéseiket megújítani sziveskedjenek. Szerk.

Angol erény, magyar bűnök.

J. F. Black naplójából.

I.

Én nemzetem, angol nemzet! Büszke vagyok rád, a világ leghumanusabb nemzetére.

Imádóm ködös Albiont, s Canada térein, vagy hontottot földön éljem bár kockázattal életemet, mindenütt érzem hazám jótékony lélekzetét, mindenütt vérem karját. Kea biztos támaszkodhatom.

S ha kincsét, szellemi kincsét kutatva ismeretlen földnek vad népe körében, ádáz gyílok oltán ki életem, azon hitben adom ki lelkelem, hogy Albion megtorolja hű fia elvését.

Volna-e a gömbnek oly talpalatnyi földje, melyet angol tapos, hova büszke hazám védő figyelmé, óvó karja el nem érne?

Sudán fanatikus arabja és az emír sémi népe a tanúm, hogy vért is kész vagyok oltani éretted hazám. De bizonyságom a lelkeembe látó Isten is.

Angol vagyok testtel, lélekkel, angol, angol! Amerika levegője nem von le angol voltomból egy szemernyit sem

S ha tollamat mégis véreim ellen cselemez is csak fajszeretetem kifolyása.

Fegyverem éretted oh Anglia, tollam is; de utóbbi néha ellened, az előbbi soha! S ki ne imádná téged?!

A legnehezebb erényt gyakorlod évszáz-

adokan át: a türelmet, s meghódítád vele milliónyi népek szívét.

Számtónak, szivelennek hirdetett emberöltőkön át a művelt észak, a mikor te a sötét délen a humanizmus lángját gyújtád meg s szabaddá tetted embertarsaid szívét nem fordítád el Istentől.

Ünnepled azt, ki a gőz isteni erejét korlátokba szedé, csavarral szaboz új utat Neptun birodalmában.

A gyöngéd kezek legmúltabb fegyverének, a tünék lentalalóját jeleiseid sorlatta emelted.

A munkát megbecsüld, a szelleméltét méltatod: hogy ne szeretnélek hát én, a munka embere?

* * *

Világutamban amazóná! jobban vonzott mindig Vámbéry népe. — Vágyam közéje vitt, és én kegyelt lettem e lovagias nemzet fiainál; szeretem is s megtanulom nyelvét.

Azt találok, hogy e nemzet, melynek egy Kossuthja, Görösi Csomaja, egy Vámberye van, egészen hasonlít e nagyjához, de egyben hitlen hozzájuk: a praktikumban. Ajkán, szíven hordja hazáját, de feje nem fájdul meg érte.

Szereti hazáját, mint Csomaja, de érte nem a Himalayát de szép hazáját Tátráját sem másza meg; rajong nemzetéért, mint Vámbéry, de nemzetisége örökös elleneit nem akarja megismerni; imádja Árpád földjét akár Kossuth, véret is ontani kész érte, de a tisztán látás nem érne neki.

¹⁾ Előzőleg Europa és Ázsia népeiről beszél. A ford.
²⁾ Szerző a képviselőválasztások nem volt Magyarországon. A ford.

Sértsd egy röpke szóval nemzeti ünnepeket, azonnal halált hozó eső elé állíthatod, vagy kard élére bizza életét, de 1000 tibet vagy ős szittya szóért egy fillért sem áldoz s Perzsia égető homokjára a világot sem tenné lábát

Sikra száll az ékeszölés legnemesebb fegyverével a felvilágosodás mellett, de 1000 Árpád közt csak 1 alapít falusi népkönyvtárt.

Iparvédegyleteket alakít s gyűlésezik hosszán, éveken át; de tervező fejét párisi kalap fedi, s dobogó szívét brünni kelme takarja.

Ideális nép ez; vele csak egy mérközhetik még: szomszédja a lengyel, — mely százada múltját, jogát bűnét megtagadta, míg a magyar ősi múltját, efeléd, — Barátja vagyok; őp ezért attól tartok, hogy egyszer a történelemből is kifeléd magát.

Felited Prágát, Kufsteint, kész volna egy szál szofta tisztelére nemzeti ünnepet ülni Mohács térein, — jó szerencse még, hogy Losoncot és Világost el nem ejtette emlékéből; mert akkor én mint angol —

De hát ebben is magyar a magyar: a távoli ellenségre feni fegyverét, szemé Moszkvaig meg sem pilen, míg a közeli egész biztonságban gyujtja alá házát.

Kölsönbe adta évszázadok előtt alkotmányá minden jótéteményét e nemzetiségnek s most egy parányi kamatot kér, tölük, csak azt, hogy éljenek e jótéteményvel, és e töredék nem hajlik szavára.

Nem a »Czigányok országa« ez, hanem az ábrándosok; a hány dialectus, a hany nemzetiség, s a hány nemzetiség, anyyi

¹⁾ A veto-jogra ezélez. A ford.

ábránd, soha meg nem valósítható ábránd.

A törzs nemzet egy nyelvű, egy nemzetű Magyarországról ábrándozik, a tucazokra menő fajok meg szétszaggatott hazáeszkáért epednek.

Csak egy csepp vér az angolból oh magyarom, és a nemzetiségek egy két év-tized múlva a te nyelveden dícsősítének a Hadak urát. V—

A pénz története.

Ira: Sziliányi Aladár.

(Folytatás)

Ime tehát a vig párisi énekesnő humoros levele is elég világos képét mutatja, milyen élet volt e világban akkor, mikor még pénz nem volt, és mily óriási nehézségekkel volt összekötve a csere!

A mint azonban a munkamegosztás emelkedett és az emberek technikai ügyességei szaporodtak, az egyes családok már nem igen fedezhették növekedő szükségleteiket a saját készítményeik fölöslegének másokéival való kicserélése által. Minél inkább terjedt a különféle foglalkozások köre, annál inkább mutatkozott az értékforgalom számára oly értéktárgy szükségse, mely minden egyes emberre nézve nélkülözhetetlen volt és így minden emberre nézve egyenlő értékkel bírt, hogy e közös forgalmi cikk általánosan ismert határozott értékéhez hasonlítva csere alkalmával a többi szükségleti cikkek mennyiségbeli értéke is meghatározható legyen.

E forgalmi cikket az állattenyésztéssel foglalkozó népeknek főképp a barom képezte. Már Homérnél is olvassuk, hogy egészen a trójai háborúig legalább részben úgy a trójaiaknál, mint a görögökönél a barom

kialtotta még a kocsiról. — Mindig hívtál, most itt vagyok.

Azall nyakamba ugrott s össze-vissza ölet-csókol. Aztán apát ölette meg nagy szélesen, majd Zircy felé fordult mosolygva, aztán hirtelen komolyra vált arczal szer-tartásos bókkal viszonzta ennek meghajlását.

En bemutatam őket egymásnak.

— Te kedves! kacagott ő fel, újra nyakamba ugrott. Tudod-e, hogy majdnem elkéstél? Azt hittem, hogy bátyád, Gyula, akit én olyan régen nem láttam, de akit még mindig nagyon szeretek — s az Isten örzötté, hogy össze-vissza nem csókoltam őt is örömbömben.

Eszünkbe sem jutott egyönnöknek sem, megütöközni szélességén; sőt az öreg Vámosy, apának egykori iskolatársa s igen jó barátja, hangos hahótára fakadt s vele együtt mindannyian

— Igazi kis boszorkány! sügta félig hagosan apának.

És csakugyan, valóságos kis boszorkány volt ő. Az első este mindnyájunkat megigézett.

Még azon este el kellett mondanom, hogy Gyula még mindig külföldön van s nem is jön haza, míg tanulmányait teljesen be nem fejezte, — körülbelül fél év múlva.

Mikor testvéremről beszélt, egész modora megváltozott s én biztosra vettem, hogy szereti őt; — s úgy örültem annak is, mint a magam boldogságának.

Másmár Vámosy haza utazott, Alicet nálunk hagyva.

— Viselje gondját kedves Irénkém, ké-

TÁRCSA.

Vallomások.

Novella.

Ira: Kun Barna

I. Irén Emmának.

(Folytatás.)

Néhány nappal ezután elhagytuk Füredet, miután Zircy megígérte, hogy egy héttel később utánunk utazik.

Othon volt gazdasszonyunk fogadott; az öreg Sári, ki még boldogult mamám dadája volt. Te ismered őt szíven s tudod, mennyire rajong értem

Ott állott a tornáz végén, mikor koscsink berobogott az udvarra s karjait már messziről kitárta felém.

— Isten hozott, isten hozott! rebegte, mikor leugrottam a kocsiról s karjai közé repültem.

Szemei könnyekkel voltak telve s mégis meglátta rögön, hogy nem az az Irén jött vissza Füredről, amelyek elment.

— Miért ilyen halovány az én kicsikém? Valami baja van? Ugy-e, megmond-tam, hogy ne vigye abba a csunya ferdőbe, ahol én nem lehetek mellette. . .! fordult apa felé zsörtölődve. S csak miután úgy rázúdult, vette észre, hogy ő is ott van.

— Isten hozta szerencsével! köszönt neki is; aztán újra engem ölelt egyik kezével, míg a másikkal fejemet simogatta.

Én össze csókoltam ránczos arcját és szent lett a békesség köztünk.

Azután hozzáfogtam a rendezkedéshez. Azt akartam, hogy minden kifogástalan rendes és tiszta legyen, mire ő jön.

E nagy buzgalommal azonban az öreg Sári hűségát sértettem meg szörnyen.

— Azt gondolja a kicsike, hogy már a vén Sári nem is gondol semmivel ugy-e?

Azt hiszi, hogy itt nem is tudnak a rendtelenségtől mozogni? Azt hiszi, hogy már én egy felesleges vén bútor vagyok itt ugy-e?

— De édes lelkem, daduskám, hogy mondhat ilyen? Hiszen tudom én azt jól, hogy maga példás rendben tartja hazunkat; de lássa, a rendezkedést én magától tanultam, — s aztán ma, vagy holnap vendégünk érkezik s én nem szeretném, ha valami nem úgy volna, amint kell.

— Vendégünk jön? s rögön elfeledte a nehezletét. Kicsoda? Honnan?

Elmondtam, hogy egy fűredi ismerősünk; egy fiatal ember.

— No bizony! érdemes is egy fiatal ember miatt még csak egy széklet is elmozdítani helyéből! zsörtölődött újra; hanem azért roppant buzgalommal tisztogattatta az udvart és a kertet.

Pár nap múlva megérkezett Zircy.

Oh édesem, ha én képes volnék neked leírni, hogy milyen napokat töltöttem megérkezte után. Ha tudnék szavakat találni, hogy megismertessenem veled a tökéletes boldogságot.

Nem érdekelt engem a világon semmi rajta kívül. S mellette olyannak tetszett az

élet, mint egy édes álom! S ha néha mégis eszembe jutott, hogy én is ember vagyok, csak azon imádkoztam, hogy hadd áldomdjan én ilyen boldogan keresztül az egész életet.

Oh, hogy fel kellett ébrednem mégis. . .

Te bizonyára ismered a kisvárosi életet annyira, hogy el tudod magadnak képzelni, mennyi beszédre adott alkalmat Zircy látogatása nálunk? s hogy mennyire tudótak hozzánk ismerőseink, azon úriagy alatt, hogy megtudják, mint mulattam Füredet?

Oh szívem, ugy meggyűlöltém ezeket a pletyka után éhes kavancnikokat. Nem azért, mintha pletykájtól féltem volna, hanem, mert miattuk nem lehettem Zircyvel egyedül.

Síri szerettem volna már, ha egy kocsit robogó sát meghallottam udvarunkon.

Még s . . . egy szer kimondatlanul megörvendeztetett egy vendég érkezése.

Nem is gondoltam ugy-e édesem, ki volt ez?

A kis Vámosy Alice.

Tudod? az a kis eleven ördög, aki az intézetben majd halálra boszantotta a pedáns Frauleinokat pajkoságával. Akit mi annyira szerettünk. Ami kedves kis barátunk.

Hanem édes Istenem! mennyire megváltozta!

Nem az a kis piciny leányka ám már amilyenek mi ismertük, hanem egy kifejlett nagy leány; — egy igéző kedves jelenléte, kinek nagy fekete szemében azonban ott kacag még most is az a pajkos ördög.

— Hosszabb időre jöttem ám kedves!

képezte az értékemért. Ugy Drakó, mint a régi germánok törvényeiben is a pénzbürség bizonyos számú barmokban volt megállapítva. És erre nézve is megvan a hasonlóság az óskor és a mostani vadnépek közt, mert nem egy afrikai vad törzsnél még ma is a barm helyettesíti a pénzt.

De egyes konkrét példákat is találunk magánál Homernél is arra nézve, hogy értéket a barm értéke szerint. Így az Ilias VI. énekének 235-ik versében, hol Glaukos az ő arany fegyverzetét Dionedaszával, mely csak ércből való volt, összehasonlítja, az utóbbinak értéke csak 9, míg az előbbié 100 ökörre becsülték. A XXIII-ének 702-ik verse pedig tanúságot tesz arról, mily bar-dotlanok voltak az akkori emberek, miután e versben egy háromlábú szék 12 ökörre, egy viruló, többféle művészetben jártas, okos nő pedig csak 4-re becsülték.

De már e korban is használtak az ökrön kívül még más tárgyakat is általános értékeműről, még pedig különösen bőröket, érczeket, vasat és hadi foglyokat vagy rabszolgákat. A régi germánoknál a harmon kívül szintén bőrök, prémek és azoknál a borostyánok szolgáltak pénzü. Dániában, Islandban és Oroszországban a legnépszerűbb pénz a gabona vagy kenyér képezte. De a szó is igen sok helyen és hosszú ideig helyettesítette a pénzt. Így Ritter szerint Daruküllában, Afrikában egy 14 éves rabszolgát 12 font sóért adtak el. Epen egy a réz, vas, ón, gyapjú, dohány és némely helyen a kagylók is, az utóbbiak különösen Afrika belsejében. A cypraea moneta ezen 1—2¹/₂ cm.-nyi sárgás-lehér, alul lapos héjú, szűk nyílású és mindkét szélén "ögözött kagylósként" régi idők óta szolgáltak apró pénzü. Roppant nagy mennyiségben találják ezeket Zanzibár partjain, és innen szállítják még most is Afrika nyugati partjaira, sőt Hátsó-Indiába is. Afrika nyugati partjain különösen a palma olaj vásárlására és a keleti népek-nél különösen azelőtt igen nagy kedveltségnek örvendőtt kereskedelmi pénzünk, a Mária-Therézia tallérok felváltására szolgálnak.

Északamerikában a prémvadászok pénzét még ma is bőrök és prémekek képezik, sőt a Hudsonöbli társaság országaiban a hóbőr a pénzgység. Három nyestbőr annyit ér, mint egy hóbőr, egy fehér róka-bőr annyit, mint 2 hóbőr, egy fekete róka — vagy egy medvebőr annyit, mint 4 hóbőr és egy puská annyit, mint 5 hóbőr.

Sőt Szibériában Oroszországnak a mongolok által való meghódítása előtt egy ideig igen különös pótpénz volt forgalom-

ban. Azon czézből t. i., hogy a bőroket megővőjük a kopástól, szokásba jött, hogy az egész czobolybőr helyett annak csak pécsettől ellátott oroszlant részét használták pénzü és magukat a bőroket, melyeket hivatalosan ellenőriztek raktárakban tartottak, csak a tényleges forgalomban, t. i., ha a bőroket használni végett eladták, adták ki. Midőn aztán a mongol hódítók ezen ügy-szólván hitelpénzt nem akarták elfogadni, állambukás állt be, minék folytán ismét visszatérték az egész bőrokhöz.

Az eddig említetteknek kívül pedig még a halász népeknél a száritott hal, a khalinakál, a thea és a régi mexikóiaknál a kakaobogyók 24000 szemet tartalmazó zsákokkában is szolgáltak pénzü.

Csakhamar éreznők kellett azonban az embereknek, hogy az eddig elősorolt tárgyak egyike sem felel meg mindazon követelményeknek, melyeknek a valódi pénz-nek bírnia kell. Bár már ezen értékárgyak is általános esere — és fizetési eszköz is értékeműről is szolgáltak, használtak még mindig magán hordta az egyszerű csere bélyegéért, mert mindezen tárgyak nem csak esere eszközök, de egyszerűen általános használat tárgyak is voltak és az emberek legközönségesebb szükségleteinek kielégítésére szolgáltak, úgy, hogy gyakran meg-esett, hogy ha reájuk mint közönséges használati tárgyakra valamikor nagyobb szükség mutatkozott, a csereforgalomból majdnem teljesen kivonattak és pénzihiány állott be.

A valódi pénznek ugyanis, melynek nem annyira esere — mint inkább fizetési eszközül kell szolgálnia, melynek használata tehát már nem egyszerű esere, hanem valóságos eladást és vételt eredményez, legfőbb kelléke az, hogy szolgálhasson ugyan szükséglet kielégítésére is, mert e nélkül nem lenne értéke, de ne legyen tömeges fogyasztásra való, mint hogy a tömeges fogyasztás elvonja azokat a forgalmotól; de szükséges még továbbá az is, hogy a valódi pénz kis mennyiségben nagy értéket képviseljen és így könnyen szállítható legyen, hogy romlásnak ne legyen kitéve, tehát könnyen eltartható legyen, hogy értéke ne függjön alakjától, tehát hogy legkisebb része is nagyságával arányos értéket képviseljen, hogy kis és nagy részekre könnyen osztható és alakítható legyen és végre, hogy ritkaságánál és kedveltségénél fogva mindenki által keresett legyen, de ne forduljon elő oly nagy és változó mennyiségben, hogy értéke nagy és jelentékeny változásoknak legyen kitéve.

(Folyt. köv.)

KULÖNFÉLÉK.

Felkérjük azon t. hatóságokat, melyek hirdetéseket küldenek be közlés végett hozzánk, hogy e hirdetéseket tartalmazó leveleiket bérmentesíteni sziveskedjenek, mert a legtöbbszór készrekesz viteldjait (10 krt.) kell fizetnünk az efajta levelekkért.

Szerk.

Bende Imre, beszercebányai püspök, mint már előre jeleztük, f. hó 21-én ismét visszakereszt Stubbyára, hogy a megkezdett kurdé ismét folytassa. A püspök úr A m o n É-rd. országos képviselő kíséretében jött s a vasuti állomásnál Kamaszy M. kanonok, Szófia, Pausch és Mózer Tivadar plébánosok, Zor kóczy Tivadar főszolgabíró, Schurina Károly Árvamegye főjegyzője és Sigmánnd, fűrdőorvos fogadták. — Stubbyán most van az idény tetőpontján s csaknem minde szoba el van foglalva s a parkban ugyancsak mozgalmas élet van. Vasárnap ismét kedélyes táncmulatság volt, mely éjfélok végződött. — Az Anna-bál, mint már jeleztük 31-én lesz. — Ujjában több fűrdővendég érkezett, így: Zathureczky Tamás árvászei elnök, Csepessányi Ferenc megyei ügyész, Richter Sándor titkár Budapestről, Manthés Pál, Barthélemy Lajos mérnökök Párisból, Gruber Samu ügyvéd Turóc-Szat-Mártonból, Duschitz Frigyes dr. törvény-széki orvos Rózahegyről, Mártonfy Márton igazgató és neje Kassáról, Badics Elek győgszerész és családja Békés-Csabáról stb.

A Sztinya osztály közleménye I. A magyarországi kárpátgyűlés Sztinya osztályának tagjai tisztelettel értesítettek, hogy a magyar állami vasutakon bárholva — kedvezményes áron (33% árleengedés) való utazáshoz szükséges igazolványok 10 krt-ért alulírottanl kaphatók. T i r t s R e z s ó, alelnök. II. A magyarországi kárpátgyűlés Sztinyaosztály július havi tásars estélyét f. hó 27-én (szerdán) esti 8 órátkól kezdődőleg a Gasparik sörccsarnok kerti helyiségében fogja megtartani, melyre a t. tagok annál is inkább meghívattak, mert több fővárosi turista s különösen a budai dalkör városunkat meglátogatni szándékozik, mely alkalomból szükséges áll be annak, hogy az osztály a fogadására nézve intézkedjék.

Az elnökésg.

Lapunk mult számában megemlékeztünk arról, hogy Rusznak Mátyás érdómunkát a felső-turcsai erdőben csuszátás közben agyonütötte a fa. A rendőri nyomozást f. hó 19-én tartotta meg Z á b o r s z k y Adolf szolgabíró, a vizsgálat során azonban a vét-

rem, ennek az én széles kis leányomnak. Csak dorgálja meg intesen, ha hibázik. Magától felveszi, mert végtelenül szereti. Azt monda mindig, Láska frénkmé, ő szegényke soha nem ismerte édes anyját, csak álmaiban látta, s így nagyon ráfér egy szerető női lélek apró gondoskodása.

Mialatt ezt elmondta, szeméi lassanként könyekkel teltek meg, melyekből két nagy csepp oda hullott töltelre tartott gyermeke fejére, — szerető szívének áldásaképen.

Alice hangosan zokogott és az én szívem is túláradt.

Felédhetetlen édes anyamra gondoltam; — arra a kedves, jó, szerető édes anyára, kinek az volt egyetlen vágya, hogy leánya boldogságában gyönyörködhesék.

Oh, ha ő most érne — gondoltam — most láthatnám leányát boldogan...

Azután tíz napot élünk át együtt. Alice az ő játszi, vidor kedélyének megfelelően: ugrándozva, játszadozva, mint egy bohó özike. En pedig álmadozva, boldogan, ha Zirczinek egy pillantását fel foghattam, ha kezének egy titkos sórisát érezvehettem.

Egy cseppet sem éreztem, hogy Alice csak egy kicsinyt is zavarná boldogságunkat; egy cseppet sem éreztem, hogy szívünk érzelmei változtak volna.

Pedig, ha már lett volna emberismeretem, ha a szívek titkos redőibe látni tudtam volna, lelmemnek talán össze kellett volna borzogni, mikor egy-egy tekintetemre Zirczy összereszt, mintha megijedt

volna, hogy észre veszem, merengő lelke merre jár?

Árándos elmerülését én eddig jóra magyaráztam mindig; de hidd el édes Emma, az emberi természetben van az, hogy a boldogságot nem képes zavartalanul élvezni huzamosab ideig. Önmaga keres — és talál is — okot arra, hogy magát boldogtalannak képzelje.

Talán így aztán annál édesebb a boldogság, ha közben egy kissé boldogtalannak is érezte magát?

Én nem tudom, mert én a kételkedés első pillanatától fogva soha nem éreztem többé boldognak magam...

Először egy kertű sétánk alkalmával utótte fel fejét a rút sórnyceteg. És mi idézte elő?

Egy semmiség! Egy czélnás nélkül kimondott szó, melynek semmi jelentőségét nem kellett volna tulajdonítanom, vagy leg-alább nem olyant, mint amilyent akkor tulajdonítottam.

En Zirczy mellett andalogtam, egészen elmerülve ábrándjaimban. Ő szintén halgatott, mint újabb időben gyakran. De én e hallgatást egészen tudtam érteni; nem találtam benne semmi különösét; hiszen én is a hallgatag csendben találtam legnagyobb élvezet.

Csak Alice nem tudta megtagadni régi lényét. Folyton csvegett, mint egy csicseregő madárka; kacagott, mint egy gerle; ugrándozott, szaladgált, mint egy virágról virágra repkedő pillangó.

És olyan szép volt kipirult arcával,

kes könyvemlőséget nem lehetett konstatalni.

A turóc-zsucányi hidak javítását Friedmann, Löwinger és Trostler cég vállalta el, kiket a megye megbízott, hogy a javítási munkálatokat haladéktalanul kezdjék meg.

Öngyilkosság. Domko András, mosóczi napiznos f. hó 21-én reggel eddig még ismeretlen okból felakasztotta magát. Az orvosrendőrt boncolás 22-én volt.

A tabona áldozata. Selmezbányán nem rég tették el egy turó-árus asszonyok a fiát, kiról az ár her terjedt el, hogy öngyilkosság által vetett véget életének, s hogy a kötetel, melyen magát felakasztotta, az anya vágta le, de már ekkor késő volt minden mentési kísérlet. — A tabonás nép most kerüli a turó-árus asszony sátrát, s a világot sem vesz tőle turót, mivel ő vágta le a kötetel. — No te nép és ti turófogasztó! a szegény asszonyok, jobbnak találnátok tán, ha az anya minden mentési kísérletet sajtelenül mellőzve, közönyösen nézte volna fiát; az embert? Ha elítélték az anyát, van-e ember szeretet szíveketek, ha romlásra török, mert egy emberleket akart megmenteni, van-e vallásosság kebleteket?

David Ferencz tiszmturoni és Lehotzky Lajos znyói kir. jbiróság albiró urak f. hó 18-án kezdték meg 6 heti szabadságukat.

Herman Ottó természet buvár s kitünő tudósunk, ki csak a közel multban is fel-tüntetett nagy halászati szak-könyve o téren a magyar irodalomban egyedül s a külföldi szakmunkáktól teljesen független művelés a gazdálkodásnak Magyarországon eddig alig ismert s úgy szólván új nemét, a haltenyésztést az ország különleges viszonyai-hoz képest behatóan ismertetve. Már is lankadhatlan igekezzetel azon fáradozik, hogy e téren szerzett tudomány tapasztalatait gyakorlatilag is érvényesítse. E végből folyó hóban Sziléziában járt, hogy ott a haltenyésztéssel okoskeruen s életfen-tartási czébből, nem pedig fényűzési tekintetből gazdálkodó öi férfiak büzdítsen és nyerjen meg nekünk, kik hazánkba jöve, ennek moosáros és ingóványos tájékan, hol az ország gazda közönsége más úton már hasznot sem várhat, sálal elborított föld területén, — kellő támogatás mellett műveljék a haltenyésztést, s megismerkedve az itteni viszonyokkal azt fejleszthessék, s abból idő múlva hasznot hajtsanak, s a már elért sikerrel ke'vessétek a magyar gazda közönséggel a nagyobb mérvben üzendő haltenyésztést, hogy ez az ország egy új jövedelmi forrásának vessen meg alap-ját. — Herman Ottó Sziléziából visszautaz-tában utána ejtette városunkat Znojváraljánt is, hova f. hó 16-án érkezett s egy napot töltött, megismerlte a kir. közalapok tulajdonát képező haltenyésztő Akantisz Rezsó közalap. érdómaster társaságában, kinek vendége volt; a házi gazda a tudós férfi alkalmi tiszteletré a nap delutánján a Vrica patakban pisztráng horgászatot rögtönzött, melyen Szolcsányi Hugó egri jog-akadémiai tanár és többen részt vettek. A kedélyesen halászó társaság arról gyözödött meg, hogy Herman Ottó a halak tenyész-tése, élete, és különböző nemű kihalászásá-ról nemcsak tudományosan írni, de azokat miértől fogva igyessen kifogni is tudja, mit a halászat eredménye különösen nála fényesen igazolt; Herman Ottó szívélyes búcsút véve a házi gazda és a többi halásztársaktól másnap a reggeli vonattal Szegességre a Fekete hegyi fűrdőben időző nejéhez utazott. (K.)

A turóc-szent-martoni tót női munka kiállítás épületének tornyáról nemzeti szintű zasló hirdeti a kiállításnak rövid idő multán való megnyitását.

A Zolyomvaros tulajdonát képező Z ólyom-füreden (Borova Hora) a timós hévíz kifurása czéjjából tavasszal felbe szakított munkálat a jövő héten veszi ismét kezdetét. A fűrt lyuknak eddigi mély-sége 42 méter a felbujogó timós víz hókoka 22. R. Alapos a remény, hogy a furás ez év folyamán teljes sikerrel fejez-tik be.

Koburg Fülöp herceg és Lujza hercegnő 10 éves Lipót herceg születésnapját Sz.-Antalban ülték meg, hol a hercegi család több hetet szándékosk töltött. A hercegi pár bebelátogat Selmeczbányára is, hol mind a legnagyobb tisztelettel üdvözli őket a lakosság.

Stubnyafürdő múlt vasárnap ismét igen kedélyes táncestély volt a mely az eddigi szokás ellenére nem d. u. 4 órakor hanem esti 9 órakor kezdődött s éjjel a legjobb kedélyességben tartott. Jelen voltak: Tomcsányiné, Zorkóczyné, Hüttneré, Kolláré, Stádlerné, Róthné, Dr. Siegmánné, Záborszky, Klímóné, Brózikné, Matuskoviczné, Tomcsányi Ilona, Kollár Jolán, Klamark Bruná, Kollár Blanka, Kollár Jenny, Egy nürnbergi szépség, Záborszky Ilona, Siegmán Mici, Jávör Mariska, Matuskovic Paula stb.

Öngyilkosság. Schmidt László bányakadémiái igazgatósági inok Selmeczbányán e hó 20-án szíven lötte magát s rögtön meghalt. A szerencsétlen véget ért ifjú kedves anyagi helyzetben volt; de már régebben foglalkozott az öngyilkosság gondolatával, mit egy régebbi kelte levele is bizonyít.

A felvidéki szintársulatnak Selmeczbánya m. hr. város már megadta az engedélyt f. é. Október hótól kezdődőleg. — Kivánatos volna, hogy az egyes szimpáto ó bizottságok minél hamarabb érintkezzenek egymással a célból, hogy a felvidéki szintársulatnak otthontól az illető ó városban elkészítsék. — Csak egyöntúti eljárás teremthetjük jó szintársulat; csak välvetve hozhatunk vidéki szimpádink gyarló deszkáira művészetet. Hogy minő egyöntúti munkát értünk, ezt már elmondott egy ízben, de legközelebb ismét hozzászólunk időszüségénél fogva e dologhoz.

Sok a jóból is megárt. Általában nem tartják szellemiség dolognak, ha valaki az időjárásról beszél; de a mostani rendkívüli állapot káprásai az emberből akarattalanul is, hogy ez már mégis sok! Egy hét óta napenként megújul a felhőszakadással vetődő záporos, s ennek következtében a vetekek mind a földön fekszenek s olyan helyeken is fölkapad a megszaporodott talajvíz, ahol csak a legnedvesebb talvszál szokott felbugyogni máskor. — Elvondhatjuk, hogy adtál uram esőt, de nincs köszönet benne!

Az **Annabál** Stubnyafürdő július 31-én tartatik meg. A rendező bizottság Jeszenszky Teofil, Dr. Boross Béla fűrdőorvos, Saadler Lajos főhadnagy, Gedeon Lajos és Balogh Jenő orvókból alakult meg, a kik már jóév hétfőn fognak hozzá a terem kidíszítéséhez. Meghívók szétküldve nem lesznek. Belépti jegy ára 2 frt.

A zölömi sétaterem kavé és sörháznak rendezendő kioszk épül. A sétárat egész az ev. templomig lett meghosszabbítva.

Irodalom.

A selmeczbányai ipar legregibb múltjának történelmi méltatása.

Ily czim alatt jelent meg egy tartalmas füzet Szitnyai József törvényhatósági főjegyző s a selmeczbányai iparhatóság elnöke tollából.

Az ő bányaváros múltját oly kiváló szorgalommal tanulmányozó szerző a 15-dik században virágzó selmeci iparra vonatkozólag is sorol fel feltevesen alapuló bizonyítékokat, kijelent az után hogy rendelkezésre álló adatai azonban csak a 15-ik századból iparról vannak.

E század iparát ismerteti e külön lenyomatékint megjelent műben, melyben legtöbb helyet enged a mérsáros czíneknek, melynek iratából igen érdekes adatokat tartalmaz az ismertetés.

Igy egyebek közt azt is megtudjuk, hogy a nemzetiségi sülodás már akkor is egész az atrocitásig ment, — a mennyiben a magyar mester s legény általán kirekesztett a czéh kebeléből s abba csak német származású juthatott, s a magyar iparosnak az ipar és város kötelezől való kirekesztése Hollós Mátyás király által statuatított, kinek pedig egy a hét bányaváros, mint különösen Selmeczbánya nagyon sokat köszönhet. — Tudvalevő ugyanis, írja a szerző, hogy ugyancsak Mátyás király

rüházta fel a selmeczbányai polgárokat a bormérés szabaddalval (1481), melynek a bányapolgárok maig is élvezetében vannak, s tudvalevő, hogy alig volt több királyunk, ki a városok s a polgári elem érdemét oly magas állambölcsészeti méltatásban s elismerésben részesítette volna, mint Mátyás király.

A Budán 1470-ben kiadott szabadalm levélben ugyanis a következőképen nyilatkozik a városokról: „Mert midőn a városoknak annál inkább nyújtandók kedvezmények, mivel azokban az államnak díszé és hasznossága rejlik, az ország kormányzatának kiváló hivatalos gondjai közé tartozik, hogy midőn a zavarágosok megszűnnek, arról gondoskodjék, hogy a városok lakói gazdaságban ne csak a maguk dícsőségére, de azoknak valamint az országnak és a honlakosoknak javára s hasznára is gyaráodjanak.”

Az ipar majd minden ágának nyomára akad szerző s ezeket fel is említi, munkássága lelkesítő szavakkal végzi be művét, melyből tisztán kivehető, az hogy szerzője a Selmeczbánya város történetére vonatkozó adatok egész tárházával rendelkezik s szinte nehezebb esett a sok jóból oly sokat kihagyania.

Nagybecsű e tanulmány; kellően azonban csak az méltányolhatja, ki azon nehézségeket, melyekkel az adatoknak rendezetlen levélárban gyűjtése jár, ismeri. V.

TANÜGY.

A záró vizsgálatok Kis-Garamon június hó 23-án tartattak meg. Ekkor számoltunk be az illetékes forum, nemkülönben számos szülő és tanügybarát jelenlétében működésünkkel, melynek eredménye mindnyájuk meglepődésével találkozott. Kis-Garam, mint a gyáriparnak egyik nagyobb szerző képviselője, a könyvek népszerűségében részben munkaadója kulturális fontosságú bir.

A mi a tanterékét illeti, van három férfi és egy nőtanító. Ezek közül alulított a rom. kath. iskolát vezettem, melybe közös megállapodás folytán csak az első osztályú növendékek járnak; míg a többi osztályok a kitünően berendezett vasvári magánjellegű iskolában nyernek oktatást. Itt tartattak meg közösen a vizsgálatok is.

Tanítványaink jó kedvtűn gyülekeztek az üléspelen; hol is a vendégek megérkezte után három tarterembe osztattak, melyekben egyidejűleg folytak a vizsgálatok. Az elsőben Nicolini Géza vezértanító tanítványai, vagyis a III—VI fu osztályok vizsgáztak Vagner Vilmos bányatanácsos úr előlkötte alatt; míg Albu Mariska tanítóat vizsgálatja, mely ugyanakkor a III—VI. leányosztályokkal tartottat a miniséri iskolalagatót Fritsch János úr előlkötte. A legkisebtek vizsgálatja pedig, mely Mudry Mihály és alulított tanítványai, vagyis az I. és II. vegyes osztálylyal tartottat, Czebezaauer Antal egyház kerületi tanfelügyelő volt az előnk. Az eredménye mint mondám mindnyájan meg voltak elégedve. Tanítványaink különösen a magyar nyelvben tettek szép előmenetelt.

Nagy érdem van ebben is, mint sok másban a bányatanácsos úr ó nagyságának, mert az ő főnökség alatt emeltett iskolagyűnk ama fokra, melyen jelenleg áll. Ő a tanítók és tanügy barátja, a vizsgálatok alatt tarteremről-tarteremre járt, hogy személyes megfigyölésed szerzeszen magának mindenről és itt-ott kérdéseket is intézett a gyermekekhez.

A fardalmak ezen napját barátságos és mindvégig kellemes „junialis” fejezte be, melyben a gyermekek tövázosa után az egész intelligencia részt vón, kiki a maga módja szerint.

Sediba István, tanító.

ÉRTESETIŐK.

VII.

A lipót-szent-miklósi állami polgári fiú és leányiskola 1886. 7. tanévi értesítője, közli Fritsch István igazgató. Ev elején beiratkozott a fiú iskolába 84 — a leányiskolába 78 tanuló; ésközben kimaradt a fúiskolából 1 — a leányiskolából 9 tanuló. A latin nyelv tanítása — mint az értesítő mondja: — a ha-

tóságok előtt is ismert akadályok miatt — beszüntetett. A közegészségi viszonyok az őszszel dilt járványos betegségek következtében igen kedvezőtlennek voltak; két növendék áldozatává is lett a járványok. Az iskolai takarékpénzt Fritsch István és Skonyár Gusztáv kezelték; 41 növendék 102 frt 36 kr. takarított meg. Az evzáró vizsgák június 13—18-ig tartattak. Az I. osztály kitünőce végezte 2 leány növendék; a II-at 3 leány; a III-at 1 fú, 6 leány; a IV-et 1 leány növendék. A jövő iskolai év szeptember 8-án kezdődik; a felvételi és javító vizsgák szeptember 5., 6., 7-én tartanak.

VIII.

A besztercebányai kir kath főgymnasium értesítője az 1886—87. tanévről. Köztesítéi Spitzkó Lajos igazgató. Besztercebányán 1887. 8. 1. nap.

Az értesítő elején Ralovich Lajos megleg hangon írott nekrológját találjuk az intézet volt tanáráról Dvihalj Emilről. (1—3 lap.) Következik Faith Mátyás értekezése Stuart Máriáról (4—23. lap); azon viszonyul fogva melyben e sorok írójak az intézethez áll, nem nyilatkozhatik bővebben ezen értekezésről, aynyi azonban áll, hogy az értekezés az nagy közönség és a tanuló ifjúság is hrszonnal olvashatja. Következnek az értesítő szokott rovatai. A meteorologiai észleletekből kiemeljük, hogy az 1886. évi középhőmérséklet 8° C. volt, a legmelegebb nap april. 27. (31° 8' C), a leghidegebb márc. 24. volt (— 18° 6' C). Feltűnő nagy volt a mult évben a boris napok száma, mindössze 76 deult, 79 félig derült napot találunk, holott borult volt az ég 210-szer. Uralkodó szélirányok: Éjszaki és éjszaktangati. Legritkább a délyugati. Napenkint 3-szori észleléssel mellett 1886-ban 17-szer.) A tanár kar az igazgatósággal együtt 17 tagból állott, kik közül többen irodalmi munkásságot is fejltettek ki. A könyvtárak és szertárak különösen pedig aszemléltető eszközök szépen gyarapodtak a nemeslelkű adományozók között első helyen a m. tud. akadémiá el. Szóbeli értesítő vizsgálatot tett 26 tanuló, közülük 7 jelesen, 6 jól, 13 gyászieren érett. A tanuló összes száma a tanév végén 318 volt, ezek közül 117 besztercebányai, 77 zölömmegyei. Mindenből jeles 57, mindenből legálább jó 69, elégséges 161, egyből elégtelen 11, kettőből 21, többől 19, (néhány fő városi lap újabb időben a jelesek neveit közli az Értesítőkből, de olykor tévesen, mint p. o. a Budapesti Hirlap, mely a besztercebányai főgymnasium tanulóit közül olyanokat is említ jeleseknek, kiknek 2 jók van). Az értesítőt az alumneumról szóló leveles zárja be. Vagyona a tanév végén 13565 frt 19 kr. volt, az ezi idei bevétel 2317 frt 98 kr. (a febr. 19-én tartott hangverseny 326 frt tiszta jövedelmét hozott), kiadás 1838 frt 8 kr. (élelmézésért 1623 frt 50 kr.) Segélyezésben ez évben 29 tanuló részesült.

HIRDETÉSEK.

3763. számú
1887.

Arverési hirdetményi kivonat.

A liztmiklósi kir. járásbírószá. mint teleküzövi hatóság közhírré teszi, hogy Budveszel Ádám király-lubellai lasos végrehajtónak ifj. Budveszel János és társai kir. lubellai lakosok végrehajtást szenevölök elleni 117 frt tökéövetelés és járnélkai iranti végrehajtási ügyében a rószahévi kir. törvényezék s liztmiklósi kir. járásbírószá. területén levő Király-Lubella községében levő a király-lubellai 62. sz. tükvekben I. 2. 4—39. 40—71 számok alatt foglalt három nyolcad urber teleknek Noramsik András mint ifj. Budveszel János jözevőre névre ir egy negyed részére 144 frt kiküáltási árban, ticszintén a kir.-lubellai 201 sz. tükvön f 1 —5 srsz. alatt foglalt curialis zálogbírószá. ifj. Budveszel János névre ir egy negyed részére 210 frt kiküáltási árban, mindkét tükvön év. Budveszel szál Lukeni Mária javára bekebelezett özevgyi jognak, úgyzintén a 201 sz. tükvön 5. srsz. alatti ingatlan részleten Podhor György atya, Podhor György fia, Hamony János, Hamony Ádám özev. Hamony szál Kanva Mária javára fellejzetti zálog visszaváltást jognak sörtenlen fenntartásával az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi Szeptember hó 26-ik napján d. e. 10 órakor Király Lubella község határában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküáltási áron alól is eladatni fognak

Arverési szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százaléktól vagyis 14 frt 50 kr. és 21 forintot kézzében, vagy az 1881. LX. törvényezék 42. §-ában jelzett árformával számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 ik szám alatt kelt igazgálygimnizsiteri rendelet 8. §-ában kijelölt övadékekhez é r t e k p a p i r b a n a kiküáltott kezébe letenni, avagy az 1881. LX. t. ez. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságól előleges elhelyezésről kiállított szabályszerű elismervény átzoalगतानी.

Liztmiklósi kir. bíróság mint tkkvi hatóság 1887. évi május hó 28-án.

Szklenák,
kir. bír.

913 szám
1887. tkvi

Arverési hirdetményi kivonat

A zölömi kir. járásbírószá. mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Malesch György és Goljan Máté végrehajtónak, Lakota János, illetölök ennek jói: Lakota Marton Lakota Máté, kisk. Lakota Mária, kisk. Lakota Jozsef és kisk. Lakota Mária, néh. Lakota János leánya végrehajtást szenevölök elleni 74 frt 19/4 kr. tökéövetelés és járnélkai iranti végrehajtási ügyében a besztercebányai kir. törvényezék (a zölömi kir. járásbírószá. területén levő Gyetva község határában fekvő

I a gyetvai (Dettva) 12-ik sz. tkj.-könyvben foglalt és a B lap 13—17. tük. szerint Lakota Marton, Lakota Máté, kisk. Lakota Mariát kisk. Lakota Jozsefet és kisk. Lakota Mariát mint Lakota János jögműltait egy negyed részben megjelölt következő ingatlanokra:

a) az E. 2—39 srsz. a foglalt s fejed urb. telket kitévő fekvőségekre 312 frt 50 kr. és f 6039 hrsz. „Piest” nevű rétre 6 frt 75 kr.

II, a gyetvai 2790-ik sz. tkj.ükben foglalt és a B lap 12—16. tük. szerint ugyan ezeket szintén egy negyed részben megjelölt következő fekvőségekre:

a) az I 17 hrsz. s 9 f. sz. viselő házra, udvarra, kertre és esztre 40 frt.

b) a f 3342 hrsz. „Petrovo” nevű sztrabóra 3 frt 75 kr. összesen telát 363 frtban ezenel megállapított kiküáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1887. évi Szeptember hó 14-ik napján délelőti 10 órakor Gyetva község határában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküáltási áron alól is el fog adatni.

Arverési szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százaléktól vagyis 31 frt 75 kr. és 21 frt és 38 kr. kézzében, vagy az 1881. f. ez. 42-§-ában jelzett árformával számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazgálygimnizsiteri rendelet 8. §-ában, kijelölt övadékekhez értékpapirban a kiküáltott kezébe letenni, avagy az 1881. LX. t. ez. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságól előleges elhelyezésről kiállított szabályszerű elismervény átzoalगतानी.

Kelt Zölömben a kir. járásbírószá. teleküzövi osztályánál 1887. évi marezus hó 31. napján.

Rakcsányi,
kir. bíró.

520 v. számú
1887.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküáltott végrehajtó az 1881. évi LX. t. ez. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a besztercebányai kir. törvényezék 2890/1887 v. számú végzése által Horeska testvérek javára Deutsch Jenő s neje ellen 100 frt töké, ennek 1887. évi Junius hó 15. napjától számítottó 6 szák, kamatai és eddig összesen 30 frt 01 kr. perkötség követelés erőjeig elrendelt kiégölési végrehajtás zikalmával bíróság lefoglalt és 301 frta besült: szaba butor, 1 varró gép, ruha és ágyanemkek sibiól álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 3095/1887. P. sz. kiküáltást rendelő végzése folytán a helyzintén, vagyis Buzvány leandó eszközösére 1887 évi július hó 26-án d. e. 9 órája határléül kiüzetük és ahhoz vonót számdékozók ezenel oly megjegyzéssel hivattak meg hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. ez. 107. §-a értelmében a legutóbb ígérőknek becsaron alól is eladatni fognak.

Az elárverzendó ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. ez. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Buzványan 1887. évi Julius hó 13.

Jurány Adolf,
kir. bír. végrehajtó

2799 számú.

Arverési hirdetmény.

Dobronya községben folyó év augusztus hó 10-én reggeli 10 órakor nyilvános árverés útján folyó 1887. évi november hó

1-én kezdetét vevő három évre haszonbérbe fog adni a község tulajdonához tartozó kelt koremsa és mészárszék az azokhoz hasznélvezetekkel

A nagydolki koremsának kiküldési ára 1472 ft, a kis oldalié 2018 ft, a mészárszéké pedig 221 ft.

Arverési úhajtók kötelesek előre a kiküldési árak 10 százalékát bánatpénz-képen letenni.

Netán írásbeli ajánlatok a szóbeli árverés előtt nyitnak fel.

A részletes árverési feltételek az alólírott főszoigabíróval és Dobronya község előjáróságánál tekinthetők meg.

Zólyomban 1887. évi július hó 18-án.

Skrovina,
főszoigabíró.

1-8

Árverési hirdetmény.

A beszercebányai püspöki uradalmat megillető s alább felsorolt királyi kisebb haszonvételi jogok az azokhoz tartozó épületekkel és földekkel az 1888, 1889, 1890, 1891, 1892 és 1893. évekre folyó évi **augusztus hó 7-ik** napján délutáni 3 órakor Bars-Szt.-Kereszten tartandó és zárt ajánlatokkal egybekapcsoló nyilvános árverésben bérbé adának. — A bérlét tárgyai következők:

1. A bars-szent-kereszti nagy vendéglő, az avval egybekötött italmérsi joggal;
2. Ugyanott a bolti épület és lakház az ott gyakorolható italmérsi s egyéb használási joggal és az uradalmi pincze az úgynevezett »Fabrika« alatt;
3. Ugyanott a sörház, sörfőzési, szeszégetési és italmérsi joggal;
4. Ugyanott a »Vartieska« nevű koremsa italmérsi és vámszedési joggal a garami hidon;
5. A nagy-lovesai koremsa épület és italmérsi jog;
6. A presztavli italmérsi jog;
7. A trubini koremsa és mészárszék italmérsi joggal;
8. A kis lovesai koremsa és mészárszék italmérsi joggal;
9. A koszori italmérsi jog;
10. A szlaszai italmérsi jog;
11. A lutillai italmérsi jog;
12. Az új-lehotai koremsa és mészárszék italmérsi joggal;
13. A janolethai koremsa és mészárszék italmérsi joggal;
14. A kapronzai koremsa és mészárszék italmérsi joggal;
15. Az okörömszkei koremsa és mészárszék italmérsi joggal;
16. A bartos lehotkai koremsa és mészárszék italmérsi joggal;
17. A jásztrabai koremsa és mészárszék italmérsi joggal;
18. A nevolnai italmérsi jog;
19. A pitelovai italmérsi jog a községben;
20. A pitelovi határban az országot mellett fekvő »Kamenica« nevű koremsa italmérsi joggal;
21. A szent keresztii örlő malom 6 malom köre;
22. A bartos lehotkai örlő malom 4 malomköre.

Árverési feltételek:

- 1) Csak oly árverelő ajánlata vétetik figyelembe, ki ajánlatának tételé alkalmaival legalább 1500 forint bánatpénzt készpénzben vagy az állampénztárnál biztosítékul elfogadható értékpapirokban az uradalmi titkárnál leteszi s úgy a szerződés mint árverési feltételeket magára nézve kötelezően aláírja, illetve zárt ajánlatban azokat magára nézve kötelezőnek elismeri.
- 2) A zárt ajánlatok a nyilvános árverés megkezdéséig az uradalmi titkárnál nyújthatók be.
- 3) A bérszerződés azon ajánlattevővel fog megkötetni, kinek ajánlata az összes körülmények hathatásával az uradalma legelőnyösebbnek fog találni.
- 4) Az elfogadott bérlet által lefizetett bánatpénz az uradalmi pénztárnál visszatartatik, ellenben a többi ajánlattevők bánatpénzeiket az árverés megtartásától számított 3 nap múlva szabályszerű elismervény mellett ugyancsak az uradalmi pénztárnál visszazvehetik s azokat legkésőbbben a fenti határnaptól számított 30 nap alatt visszavenni kötelesek, mivel ezen határidő letelte után a visszamaradt bánatpénz az illető árverelő költségére Jeszenszky Sándor beszercebányai kir. közjegyzőnél letétetik.
- 5) A szerződéstől visszalépett árverelő bánatpénzének elvesztésén felül a visszalépés által az uradalomnak esetleg okozott kárt is megértien tartozik.

Bars Szt. Kereszten 1887. évi július hó 9. én.

Vetzel István s. k.
uradalmi titkár.

1887. évi.

Árverési hirdetmény.

A zolyomi kir. bíróság, mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy a beszercebányai tekérvényesítési végrehajtónak

Surináné Malatiné Mária illetégek ennek jogi utódjai: Farjúk — Gajtiska György, Vyletyel, és Báesik János, és Jombik — Vrabec János. Konópka János és Konópka Marietta végrehajtott szüvevők ellen 100 ft-ot tökövetelés és járulékal iranti végrehajttási ügyében a beszercebányai kir. törvényesítési (a zolyomi kir. bíróság) területen lévő Hegyhát község határában fekvő:

I. a hegyháti (Klokoc) 28 sz. tjkéven A + 335 337 339 hrsz. a foglalt és Farjúk Gajtiska György hegyháti lakost mint Surináné Malatiné Mária jogi utódját a B lap 4-ik tét szerinti egészben megillető fekvőeségek egyen s fele részére 200 ft.

II. az ugyan ezen tét tjkönyvben A + 340 hrsz. a foglalt és a B lap 5 és 6. tét szerinti Konópka János és Konópka Marietta, mint Surináné Malatiné Mária illetégek ennek jogi utódjai Farjúk Gajtiska György jogi utódjait egészben megillető fekvőeségek egyen s fele részére 105 ft.

III. a hegyháti 4-ik sz. tjkéven A + 39 82 88 551 hrsz. a foglalt és a B lap 1-2 tét szerinti Vyletyel — Báesik János, mint Surináné Malatiné Mária jogi utódjait egészben megillető fekvőeségek egyen s fele részére 90 ft.

IV. a hegyháti 165-ik sz. tjkönyvben A + 487. hrsz. a foglalt és a B lap 1-6 tét szerinti Jombik-Vrabec János hegyháti lakost, mint Surináné Malatiné Mária jogi utódjait egészben megillető fekvőeségek egyen s fele részére 42 ft 50 kr. összesen tehát 437 ft 50 kr. valon ezen megállapított kiküldési árban az árverészt elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1887. évi **szeptember hó 14-ik** napján délutáni 10 órakor Hegyhát (Klokoc) községében megtartandó nyilvános árverésben a megállapított kiküldési árban alul is eladatul fognak.

Arverési számdokozók tartoznak az ingatlan becsarának 10 százalékát kifizetés 20 ft-ot, 10 ft 50 kr. 9 ft-ot és 4 ft 25 kr. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. ez. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt övadékképes értékpapírral a kiküldötti kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. ö. v. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsegáltatni.

Kelt Zólyomban a kir. bíróság tolekkönyvi osztályánál 1887. évi március hó 30-ik napján.

Rakossányi,

kir. bírós.

647 szám.

Hirdetmény.

A nagydolki m. kir. közmunka- és közlekedési minisztérium az 1887. évi július hó 14-én kelt 10339 számú rendeletével a nagyszombat-kraóki államút 216 217 sz. szakaszán lévő 316. számú újból építendő (rőzsahegy) Vághid alapítványának helyreállítását 2547 ft 62 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A feutemelt munkálat fogantatásának biztosítása céljából az 1887. évi **augusztus hó 10-ik** napjának d. e. 10 órájára a Liptó vármegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyzői úhajtók felhatalnak, hogy a fentebb munkálat végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számított s a részletes feltételekben előírt 5 százaléki bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájig a nevezett hivatalhoz annyival inkább egykezzen beadni, mivel a későbbben érkezett figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Kelt Liptó-Szt.-Miklóson 1887. évi július hó 19-én, a Liptó vármegyei m. k. államépítészeti hivatal.

Kruspér Pál,

hivatal főnök.

1097 szám
1887. évi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A korponai kir. bíróság mint tkv. hatóság közhírré teszi, hogy néhai özy. Steffel szül. Brunet Mária hagyatékához tartozó és a korponai kir. bíróság területén lévő Korpona város határában fekvő a korponai 305 sz. tjkéven előnevezett örök-hagyaték és birókosi tarsi tulajdonán felvett A + 639. hrsz. a. ingatlanra a 684-1887. tk. sz. hirdetményi folytán az 1887. évi június 16-án megtartott árverés hatályon kívül helyezése és az 189 ft. továbbá a + 2124 és 2115 hrsz. a. felvett ingatlanokra 607 ft továbbá a + 3159 hrsz. a. felvett ingatlanra 183 ft továbbá a + 727 hrsz. a. ingatlanra 42 ft 90 kr. továbbá a + 3552 hrsz. a. ingatlanra 84 ft 70 kr. és végre a + 230/b. hrsz. a. ház és botelekre 720 ft

beszeréské kiküldési árul vétele mellett új árverést rendel el, hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi **augusztus hó 6-án** délutáni 10 órakor ezen kir. bíróság telek könyvi helyiségében megtartandó nyilvános árverésben a törvényesítési utóajlatokban megírt kiküldési árban alul eladatul nem fognak.

Arverési számdokozók tartoznak az ingatlanok becsarának 10 százalékát kifizetésnek vagy az 1881. LX. törvényesítési 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt övadékképes értékpapírral a kiküldötti kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. ez. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsegáltatni.

Kir. bíróság mint tkvi hatóság.
Korponán 1887. évi július hó 5-én.

Libertini,

kir. bírós.

1137 szám
1887. évi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A tszármtóni kir. bíróság mint telek könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Matula József és Bjelik András végrehajtottok Kaplan József végrehajtt szüvevők elleni 219 rubel tökövetelés és járulékal iranti végrehajttási ügyében a beszercebányai kir. törvényesítési (a tszármtóni kir. bíróság) területén lévő Treosztói községben fekvő a treosztói 9. sz. tjkéven I 2—1, 6—10 sorsz. alatt Kaplan József nevére fél részben írt ingatlan jutalekra 356 ft ezen megállapított kiküldési árban, továbbá a treosztói 98. sz. tjkéven I 1 sorsz. 210 sz. a. foglalt, Kaplan József egy fél részben íllő jutalekára az árverést 160 ft-iban ezen megállapított kiküldési árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi **augusztus hó 11-ik** napján délutáni 10 órakor Treosztói község házában megtartandó nyilvános árverésben a megállapított kiküldési árban alul is eladatul fognak.

Arverési számdokozók tartoznak az ingatlanok becsarának 10 százalékát vagyis 30 ft 60 kr. illetve 16 ft-ot készpénzben, vagy az 1881. LX. törvényesítési 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 ik szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt övadékképes értékpapírral a kiküldötti kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. ez. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsegáltatni.

Kelt Turóc-Szent-Mártonban 1887. évi ápril hó 30 napján.

A tszármtóni kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Dávid,

kir. bírós.

268 v. szám
1885.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtt az 1881. évi LX. t. ez. 102. §-a értelmében ezen közhírré teszi, hogy a búányai kir. bíróság 1098/1886. P. szám végzése által A. W. Würsching javára L. H. testvérek ellen 1400 ft-ot, ennek 1885. év Aug. hó 1. napjától számított 6 száz kamattal és eld. p. ö. összesen 547 ft 70 kr. netköltség köveletel érjéig elrendelt kifizetés végrehajttás alkalmaival bíróság felogalt és 2525 ftra becsült szobalator, 2 kőest, 1 szánka és szálfából álló ingóságok nyilvános árverés utján eladatul.

Mely árverésnek az 1591/1886. P. sz. kiküldötti rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis B. sztercebányán leendő eszközésére, 1887-ik évi **július hó 28-ik** napjának délután 3 órája határidőül kitűzött és ahhoz a venni számdokozók ezen oly megjegyzéssel nyitnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésben, az 1881. évi LX.

t. ez. 107. §-a értelmében a legfőbbét ingóságok becsarón alul is eladatul fognak.

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. ez. 108. §-ában megjelölt feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Buda én 1887. évi júli hó 5-én.

Jurány Adolf

kir. bíróság végrehajtt.

2125. szám.

Pályázati hirdetmény.

Turóc megye, tót-prónai kerületében megíresedett körjegyzői állomásnak betöltésére és ezáltal pályázatot nyitott s felhívom mindazokat, a kik ezen állomást elvneni úhajtják, hogy az 1883. évi L. t. ez. 6. §-ában megjelölt képességüköt, életkorukat, honosságukat, erkölcsi magaviseletüket s eddigi alkalmatosságukat igazoló okmányokkal felszerelt, saját kezűleg írt kérvényeket f. é. **augusztus hó 12-ik** hozzáig nyújtsák be.

A körjegyző javadalmazása:	
1. körjegyzői fizetés	500 ft
2. természetbeni lakás vagy	100 »
3. irodai atalány	10 »
4. törvényreke	10 »
5. nyomtatványokra	20 »
6. utazási atalány	100 »
összesen	780 ft

A pályázók a választási hatánapokról atalán külön-külön fognak értesítetni.

Stabnyafurdóban 1887. évi július hó 8.

Zorkoczy,

főszoigabíró.

2-3

2657. szám

Pályázati hirdetmény.

Az elhallozás folytán megíresedett tót-pelsőci **körveresi állomás** betöltésére ezáltal ezen pályázatot nyitattik.

A körhöz tartoznak Tót-Pelsőc, Dobronya, Szász-Pelsőc, Babásék és Bozók-Lehota községek s székhelye Tót-Pelsőc.

Tót-Pelsőc községnek van 3097 lakosa, a többiek együtt 3608.

Ezen állomásban egybe van kötve 600 ft fizetés, 100 ft utazási atalány, 100 ft lakbér illetmény, illetégek természetbeni lakás és 50 köbméter tűzifa.

A látogatási díjak megfelelően vannak megállapítva.

Pályázhatnak magyar honpolgárok, kik az országnak érvényes orvostudori oklevelét bírnak és a magyar nyelven kívül lehetőleg a tót nyelvet is bírják.

A kelőlen felszerelt pályázati kérvények legkésőbb **augusztus hó 7. napján** alólírott főszoigabírónál nyújthatók be.

A megválasztandó körveres szeptember 1-jével állásból tényleg elfoglalni lesz kötelek.

Zólyomban, 1887. évi július hó 9-én.

Skrovina,

főszoigabíró.

2-2

Schankregal-Verpachtung.

In der Gemeinle Szucsány, Station der K. O. Eisenbahn, wird das Schankregal am **24-ten Juli** L. J. 9 Uhr Vormittag, im Wege der öffentlichen Licitazion vom 1. November 1887 ab, auf die Dauer von 3. eunt. 6 Jahre verpachtet.

Die Licitazion erfolgt mündlich, doch werden bis zum Schlusse derselben auch schriftliche gestempelte Offerte angenommen. Als Vadium ist 10 % des bisherigen Pachtertrágnisses somit fl. 520, in Baaren oder in Werthpapiere zu erlegen, resp. dem Offerte beizuschliessen. Die Licitazions-Bedingnisse, sowie das Formular, des vom Ersteller zu fertigenen Pachtvertrages, liegen bei Herrn W. TROSTLER in Szucsány zur Einsicht auf. 3-3

GEBAUER JOZSEF, Beszercebányán.

Ajánlja legvalogatottabb
butorraktárát,
mindennemű
asztalos
és
kárpitos munkából.

Empfiehlt sein best sortirtes
Möbel-Lager
von aller Gattungen
Tischler-
und
Tapezier-Arbeiten

